

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 2 năm 2013

Số 122

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tu chưa thành mà đem tâm nói xấu người khác thì sao ?
- 2) Vũ trụ quang đang dạy loài người cùng vạn vật những gì ?
- 3) Có người thường thắc mắc, tại sao ?
- 4) Bé được mời đi xem hát Phật, Bé có được gặp Phật hay không ?
- 5) Người biết ăn năn sám hối, thì sẽ được những gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 11 tháng 7 năm 1994 1) Hỏi : Tu chưa thành mà đem tâm nói xấu người khác thì sao ? Đáp : Thưa, tâm làm thân chịu, nói xấu người khác thì thân kinh khối óc sẽ bị mất quân bình, sẽ bị tổn hại về sau. Biết được luật nhân quả, thì vẫn thanh tịnh tiến hóa theo khả năng của chính mình là tốt nhất. Kệ: Tâm làm thân chịu tự phân suy Cõi tạm thực hành trí tự tri Ảo giác mê lầm không thức giác Bình tâm học hỏi tự mình truy.	Ngày 12 tháng 7 năm 1994 2) Hỏi : Vũ trụ quang đang dạy loài người cùng vạn vật những gì ? Đáp : Thưa, vũ trụ quang đang dạy loài người cùng vạn vật học sự quân bình lực học tâm thức. Mỗi mỗi đều có sự tiến hóa trung tâm điển quang của chính nó. Vũ trụ có ánh sáng, trung tâm điển quang đều có tâm thức, tự nó thoát khỏi vòng lao lý của tâm tư. Đó cũng là luật công bằng của Trời Đất. Kệ: Tự nhiên phát triển tâm hiền lành Cảm thức Trời ban chẳng giựt giành Một mối thanh bình tâm đạt đạo Thực hành chơn pháp trở về thanh.
Ngày 13 tháng 7 năm 1994 3) Hỏi : Có người thường thắc mắc, tại sao ? Đáp : Thưa, có người thường thắc mắc tại vì phần trí chưa sáng, lúc nào cũng thắc mắc cả, cố gắng niệm Phật nhiều, tâm điển quân bình thì trí sẽ sáng, đạt được một phần thanh tịnh, học ngu trong thanh tịnh thì trí sẽ sáng, tâm sẽ vui và ổn định. Kệ: Tu tâm thanh tịnh tự mình minh Cảm thức trần gian chuyển hành trình Sua tánh minh tâm trì niệm giới Thực hành chơn pháp lại càng minh.	Ngày 14 tháng 7 năm 1994 4) Hỏi : Bé được mời đi xem hát Phật, Bé có được gặp Phật hay không ? Đáp : Thưa, thế gian xem hát Phật chỉ được gặp người và những chuyện trá hình không thật mà thôi, tồn tiền tiêu khiển thì giờ học cách thu hình và sắp đặt trật tự của đạo diễn tùy theo khối óc cảm thức sự tinh vi của câu chuyện, cảm động lòng người hay không. Kệ: Mỗi mỗi chuyển thức một mối tình Quy y thanh nhẹ tự mình minh Xuyên qua động loạn tâm tầm tiến Một mối thâm tình tự xét minh.
Ngày 15 tháng 7 năm 1994 5) Hỏi : Người biết ăn năn sám hối, thì sẽ được những gì ? Đáp : Thưa, người biết ăn năn sám hối, sẽ sửa được tâm tánh, điều hòa tốt hơn xưa, phần hồn sẽ được nhẹ và tiến hóa dễ dãi hơn, quên đi sự sân si và buồn tủi Kệ: Khôn ngoan chỉ có sửa mình tiến Giải bỏ trần tâm giải nổi phiền Lập hạnh thực hành khai trí ý Bình tâm học hỏi sống an yên.	

NHẬN ĐỊNH CÔI PHÙ SANH

Côi phù sanh là nơi sống tạm, phần hồn ngự trên sự mong manh của ngũ tạng: tim, gan, ti, phế, thận đều là chất nhờn và lụa mỏng, tóm thâu luồng điện của vũ trụ quang mà sống.

Thần kinh từ khối óc chẳng chịt liên hệ với nhau, vận hành bởi điện quang thanh lọc qua sự hô hấp, nhịp tim và bộ gan hoạt động đồng nhịp bơm máu cung ứng lên bộ óc, chuyển thành sự sáng suốt hỗ trợ cho tâm thân vận hành theo chiều hướng quân bình vô cùng tinh vi. Từ bộ chỉ huy cho đến khối óc, thụ hưởng, nhận định, phân minh rõ rệt từ ánh sáng cho đến tia sáng bên ngoài cho đến trong, diu tiến phần hồn hướng về thanh nhẹ mà tu. Bằng lòng sửa chữa từ li, từ tí cho kịp kì tiến hóa, kịp kì khai triển tâm linh, tiêu diệt bệnh căn ẩn tàng trong ngũ tạng, đồng thời giải mê phá chấp cho cuộc sống còn nơi mặt đất. Hồn cảm mến thương Trời Phật đã thành đạo, rời khỏi thể xác loạn động hấp thụ ngoại cảnh không cần thiết cho cuộc sống. Tự thức và thực hành những chuyện cần thiết mà tự tu tự tiến, chuyên hành: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền định để tự giải nghiệp tâm, bỏ thí chơn ngôn độ đời trong thời gian sống tại thế, tiếp thu ánh sáng của nội tâm thì mới cảm nhận được nguyên lý của Trời Đất mà sanh tồn tại mặt đất này qua rất nhiều thế hệ. Rồi phần Hồn cũng phải ra đi, xác thì phải trả lại cho lòng đất, tan rã và hội tụ, thực hành hóa hóa sanh sanh, biến thành hoa quả nuôi dưỡng quần sanh.

Triệu triệu ức ức phần hồn đều phải chấp nhận luật nhân quả của Trời Đất mà tiến

hóa, hòa hợp với ánh sáng của mặt đất và tu luyện, tùy theo khả năng sẵn có của chính mình mà tiến. Tự cảm thức trần gian là một cái còng, trực diện thực hành và tự giải mở bằng từ quang sẵn có của mỗi tâm linh phần hồn.

GHÉT THƯƠNG TẬN ĐỘ

Nguyên lý của Trời Đất rất rõ rệt trong tiến trình từ nắng đến mưa. Nắng gắt không khác Trời đang ghét chúng sanh. Nó cũng giống như một cuộc cách mạng đang giúp người phát triển khả năng sáng tạo sẵn có để tìm ra hơi lạnh để giúp cho thân xác được ổn yên trong sự hòa đồng và ổn định. Mưa có thể đem lại lũ lụt nguy hại nhưng nó cũng là tận độ quần sanh. Nước đem lại nguồn sống mà tiến theo định luật hóa hóa sanh sanh. Bản thân phải chấp nhận và thực hành tìm cách tự che chở trong cuộc sống. Cuối cùng, mưa và nắng cũng đều hữu ích dù phá hoại hay xây dựng. Nguyên lý sờ sờ đánh thức tâm người để tự rõ sức mạnh của Trời và Đất là dẫn tiến vô cùng trong xây dựng. Từ sự lớn rộng gom gọn thành một khối tức là Tiểu Thiên Địa, sống trong sự có có không không mà tiến hóa. Tự ý thức tâm linh là sáng suốt, trách nhiệm và phục vụ triền miên như vậy mà tiến hóa từ côi hữu hình hữu hoại đi tới vô hình, thì mới cảm thức được phần hồn là vô sanh bất hoại. Tự trở về với nghiêm luật vô sanh mà tiến hoá, hội nhập với ánh sáng vô cùng tận đã và đang đón chờ. Mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả. Nhân tốt thì quả mới tốt. Thật là một tổ chức chẳng chịt và trật tự có một không hai của Thượng Đế đã an bài.

Muru sinh muru sinh, vụ lợi vụ lợi, rồi buông thả phần hồn mới thấm nhuần cuộc sống là tạm bợ mà ra đi với hai bàn tay không. Mỗi tâm linh tại mặt đất phải vượt qua mạng lưới thanh lọc tinh vi của Thượng Đế bằng điển quang xán lạn¹ dẫn tiến tới vô cùng tận. Tu đến thanh tịnh, nghe được và hiểu được thì mới gọi là văn minh. Văn minh của Trời Đất là thông suốt đủ mọi mặt.

Mang xác phàm đều học bài sướng khổ như nhau. Cán cân điển quang tâm lý của Thượng Đế đã sáng tạo rất minh chánh và công bằng. Hiểu được nguyên lý vô sanh bất diệt của Trời Đất thì mới an tâm tu tiến bất cứ ở góc trời nào trên mặt đất. Hiểu được thì chẳng cần phải lo âu chuyện không cần thiết mà chỉ thực hiện thanh tịnh bất cứ ở giai đoạn nào, từ có đến không cũng vậy mà thôi. Tâm hồn lúc nào cũng bình thản tu tiến. Duyên Trời duyên Đất rất chằng chịt mà vẫn thông suốt. Chỉ có tự tu tự tiến thì mới thấy rõ điều này.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính mong các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cha của bạn đạo Vân Long Nam là bạn đạo Vân Long Hiên, sinh năm Tân Mùi (1930) đã từ trần lúc 12g30 phút ngày 14 tháng 2 năm 2013 (nhằm ngày mùng 5 tháng giêng năm Quý Tỵ) tại phường Mỹ Bình, TP Phan Rang Tháp Chàm, tỉnh Ninh Thuận, hưởng thọ 83 tuổi, an táng tại nghĩa trang Cà Đú, thị trấn Khánh Hải, huyện Ninh Hải, tỉnh Ninh Thuận, nước Việt Nam được siêu sinh cực lạc.

Bạn đạo Vân Long Nam kính báo và chân thành cảm ơn tất cả quý bạn đạo.

¹ Xán lạn: Sáng sủa, rực rỡ.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 28 tháng 12 năm 1974

Giáng sinh tại thế cơ hành tiến
Thuyết lí phân minh giả chơn truyền
Chúa Phật cũng đường tâm tự giác
Thực hành chơn giải trí phân huyền

Tái sanh chuyển hóa triền miên
Phân ra niên độ duyên tiền bất minh
Tham sanh úy tử giữ mình
Đấu tranh vụ lợi cơ hình khó an
Lãng quên thắng cảnh thiên đàng
Chơn hồn chơn vía mơ màng khổ tâm
Lầm than trong cảnh sai lầm
Khổ mà không biết, biết tầm chi đây
Học cho hết sách hết thầy
Mạng không giữ được ngày ngày tự tiêu
Tham sân thi thố tham nhiều
Tiền không thấy tiền tạo điều vu vơ
Biết đâu là bến là bờ
Không về chơn trạng bơ vơ suốt đời
Soi hồn đánh đổ tháo rời
Trước ô không nhiễm tự dời thanh cao
Pháp luân chuyển hóa ra vào
Giải thông nội tạng minh cao thấp tăng
Tiền duyên lai vãng xa gần
Tạo phần minh cảm tự lần sửa sai
Tiến lên tương ngộ pháp đài
Điển thanh hóa giải ngày ngày yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Một (tiếp theo)

ĐẠO CUNG NGỌC HƯ LẦN THỨ BA NGHE ĐỨC
NGUYÊN THỦY THIÊN TÔN THUYẾT PHÁP CÙNG
LẠY CHÀO ĐỨC HUYỀN HUYỀN THƯỢNG NHÂN

...

Thiên Tôn: Lọng trời thiêng (thiên linh cái) là chỗ cửa trời hay cửa huyền ẩn dưới cung nê hoàn, tiếp giáp với linh sơn. Lọng đó che chở cho cơ thể con người. Lúc còn là hài nhi, trên đầu có cái “thóp” tức chỗ xương sọ còn hở, nhờ cửa ngõ này mà còn có được sự liên lạc với trời thiêng, nhưng càng lớn cửa đó càng đóng lại do đó mà ngăn cách hẳn với trời, chân bản tính của trời phú bị chôn vùi dần, ánh sáng thiêng liêng trở thành tối tăm. Người ta sau khi sinh ra, hai đường âm dương “địa hộ” hay cửa đất tức hai đường dẫn tinh khí ra ngoài cơ thể của người nam và người nữ tự mở, tới khi lớn lên tinh dục phát động, máu huyết cùng tinh khí như nước sông không có đê điều ngăn giữ chảy tràn muôn dặm, thể chẳng thể cản, thành tạo nghiệp gây tai họa, từ đó kẻ như cửa trời đóng, đường quỷ mở. Cho nên kẻ tu đạo trước tiên phải đóng “cửa đất”, một sớm tinh đầy khí dư, như hơi nước sôi trong nồi nóng đầy nắp đầy văng ra, thần thức bay lên. Người ta nếu như biết tiết dục, đóng được cửa đất, một sớm khí dư mở tung cửa trời, nguyên thần xung phá tầng đại khí bay thẳng lên thượng giới, thành Tiên thành Phật, tránh khỏi bị luân hồi khổ đau.

Dương Sinh: Người đời bây giờ đều tu hành tại gia, có vợ có chồng, nếu như tu cách diệt dục tịnh, sợ rằng rất khó khăn, không rõ có cách nào bỏ khuyết được chăng?

Thiên Tôn: Lúc này đương là thời kì phổ độ, tu tại gia là gốc, nên muốn tu thành chính quả chẳng khó,

bữa nay tôi đặc biệt thuật về phép tu tại gia như sau: Từ muôn ngàn kiếp tới giờ, chúng sinh luân hồi không dứt, kịp tới đời nay Ngọ Mùi tương giao hội hợp, Ngọ thời như mặt trời đứng bóng, cho nên thế giới vạn vật phát triển tới cực đỉnh, muốn có là có hết thấy, cơm ăn áo mặc, nhà ở đường đi tiện nghi thừa thãi, nhân loại vô cùng sung sướng như sông tại cõi thiên đường nhỏ. Đúng lúc đạo lớn giáng xuống trần gian cứu vớt chúng sinh, phạm những kẻ sinh ở thời này, đều được trời tha tội mới được ra đời, không được hưởng phúc thì cũng được hưởng huệ. Kẻ được phúc, hưởng thụ vô tận, kẻ được huệ có thể nghe thấu đạo lớn nơi nơi nên được tùy ý lựa chọn giữa hưởng thụ vật chất và tu dưỡng tinh thần. Con người thời đại này trí óc thông minh, nghe một biết mười, khí cụ ngày một tân tiến khác thường, giúp ích rất nhiều cho nhân quần xã hội, vì được giáng sinh vào lúc chính ngọ, thụ hưởng ánh sáng mặt trời chiếu diệu, cho nên thiên chân không bị lu mờ, “tinh khí thần” thịnh vượng, quả đã được trời phú cho cách “bán tiên” tức nửa tiên, gần tới bậc tiên, cũng còn có thể gọi là “địa tiên” tức tiên ở cõi trần. Như nước trong chảo tuy không đốt thêm lửa, song vì có nắng mặt trời giữa trưa chiếu, độ nóng lên cao, vì lửa được nhen nhúm khoảnh khắc liền sôi, phút chốc tỉnh ngộ, cho nên thời nay tu đạo tại gia chỉ cần giữ vững luân thường đạo lý, chớ buông thả tâm tính như nước chảy tràn lan, ắt là nước chân chính trở lại được nguồn tưới ngập ruộng tâm, lúa mạ tốt tươi, kết hạt xum xuê, một sớm lúa chín tức đạt thành đạo quả, cõi được cái vô gông cùm tức

hình hài giả tạm mà thoát xác bay cao. Nếu được như vậy ắt là nguyên thần có thể xung phá cửa trời, tu rất dễ dàng, thế mà đời nay không tu thì đợi tới kiếp nào mới tu? Nay Dương Sinh phụng chỉ trước tác sách Thiên Đường Du Ký nên tôi đặc biệt tiết lộ thiên cơ, người đời bây giờ nếu chịu tu đạo, trời sẽ giúp cho ba phần, chỉ cần lo thêm bảy phần công đức, là có thể tu thành chính quả.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Thiên Tôn bữa nay lại mở lượng từ bi, thêm một lần nữa tiết lộ lẽ huyền vi đại đạo. Xin thỉnh đức Thiên Tôn, ngài dạy người đời nay đều đã có căn cơ, được là tiên tới nửa phần, vậy nếu như kẻ không tu đạo liệu có thể tự nhiên trở thành “bán tiên” tức gần tới bậc tiên được không?

Thiên Tôn: Sở dĩ nói người đời nay là bán tiên tức phân nửa tiên là vì nhân loại ăn sơn hào hải vị, uống rượu ngọc quỳnh, ngay Tiên Phật ăn uống cũng không được sung sướng đến như vậy. Mặc thì lụa là gấm vóc, y phục của Tiên trên trời cũng không được đẹp để là lướt đến như thế. Ở nhà cao cửa rộng, trưng bày lộng lẫy, lên xuống bằng thang máy, cung vua chúa cõi trần, điện tiên thánh cõi trời cũng không so sánh nổi. Đi lại thì có xe hơi máy bay thật là sung sướng, giống hệt như Tiên Phật cưỡi gió dè mây, dù xa xôi tận góc bể chân trời, chỉ thoáng chốc, vút cái đã tới nơi. Điện thoại, truyền hình mau lẹ, chẳng khác nào Tiên Phật thần thông quảng đại, pháp lực vô biên. Đáng tiếc nhân loại tuy được hưởng diễm phúc lớn lao song chẳng một ai có thể tránh khỏi “sinh lão bệnh tử” cho nên gọi là

“bán tiên” tức gần tới mức tiên. Đã được gần tới mức tiên nhưng nếu không tu đạo ắt khí lực sẽ lần lần tiêu tan, vì chìm đắm trong biển ái dục, linh khí tán loạn do đó mà “bán tiên” biến thành ma quỷ. Ba của báu “tinh khí thần” là nguyên tố sinh tồn của người, Đạo Kinh dạy tu đạo phải giữ gìn ba báu này thực quả có ý nghĩa, kẻ không giữ gìn tinh khí ắt là phùng hiếu sắc tham dâm, dâm là đầu của muôn tội ác, đã ham dâm dục thì chuyên tính chuyện gian tà, đã chạy theo đường tà đạo thì làm sao có được chính đạo mà tu? Các tôn giáo đều khuyên tín đồ giữ giới, chớ phạm tà dâm, tức là phải giữ đạo, dưỡng tính, tiết dục để bảo tồn nguyên khí. Tinh thần suy đồi không làm được việc gì nên chuyện, bởi vậy có câu nói: “Muốn đạt được đạo trường sinh, phải uống thuốc ngủ một mình”. Mong rằng người đời không cho đó là chuyện mê tín. Nếu như giữ gìn được nguồn cội, bảo vệ được lẽ một, thành tâm tu đạo lớn giống như đèn cạn dầu được rót thêm dầu, ánh sáng tỏa ngập đại thiên, chan hòa tam giới, đạo quả Kim Tiên Như Lai đã đạt thành rồi vậy.

Dương Sinh: Người đời nay quả là có phước. Cúi xin đức Thiên Tôn ban lời dạy ngọc vàng quý báu thêm nữa.

Thiên Tôn: Sách Thiên Đường Du Ký là tác phẩm quán tuyệt cổ kim, là tấm gương giá trị để cho những người tu đạo soi chung hầu cứu độ chúng sinh, giờ lại nói thêm về bốn mươi chín chương Tu Đạo Kinh nguyên thủy để mở trí cho người đời.

(còn tiếp)

